

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző ügyvéd: dr. Czeglédy Csaba) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Sári Miklós - Jogi és Kodifikációs Főosztály - főosztályvezető által képviselt Nemzetgazdasági Minisztérium (1051 Budapest, József nádor tér 2-4.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 22. napján meghozott 2.P.22.622/2016/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2015. január 13. napján közérdekű adatigénnyel fordult az alpereshez, melyben kérte, hogy az alperes 2012. február hónaptól a kérelem napjáig a Széchenyi Kereskedelmi Bank Zrt. átvilágítása, valamint az állam tulajdonszerzése kapcsán keletkezett valamennyi dokumentumot (feljegyzés, irat, jegyzőkönyv, jelentés) részére postai úton küldje meg.

Az alperes válaszában arról tájékoztatta a felperest, hogy az adatigénnyelésben olyan dokumentumok kiadását kérte, amelyek egy része minősített adat, egy része üzleti titok és azok nyilvánosságra hozatala az üzleti tevékenység szempontjából aránytalan sérelemmel járna, egy része banktitok. Negyedrészt pedig az adatigénnyelésben kérelmezett döntés-előkészítő anyagok kiadása az alperes feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné.

Felperes végleges keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest, az alábbi adatok kiadására akként, hogy azok elektronikus adathordozón - doc vagy pdf kiterjesztésű fájlban - rögzítve, postai úton, a nevére címezve kerüljenek megküldésre: 2012. február hónaptól 2015. január 13. napjáig a Széchenyi Kereskedelmi Bank Zrt. átvilágítása, valamint az állam tulajdonszerzése kapcsán alperes és az ... Kft. között a Széchenyi Kereskedelmi Bank Zrt. átvilágítása okán a közöttük létrejött jogviszony során keletkezett feljegyzés, irat, jegyzőkönyv, jelentés, hatástanulmány tartalma, továbbá ezen adatok alapján az alperesnél keletkezett az állam tulajdonszerzésére vonatkozó döntés tartalma.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a közérdekű adatokat kezelő szervezetek által előállított dokumentumok nem teljes egészükben minősülnek közérdekű adatnak. Az egyes dokumentumok vonatkozásában nem az iratelv, hanem az adatelv érvényesül. A felperes adatigénylésében adatfajtát, adatkört nem jelölt meg.

Előadta, hogy a felperes kereset pontosításában foglalt kiegészítések már nem felelnek meg az eredeti megismerési igényben foglalt kérelemnek, ezért azok nem figyelembe vehetőek. Az adatigénylés iránti kérelem nélkülözötte az adatigénylés teljesítéséhez szükséges konkrétumokat, ezért általánosságban tájékoztatta a felperest.

Hivatkozott arra, hogy az átvilágítás folyamán banktitkok birtokába jutott az alperes. Az Info tv. rendelkezéseire hivatkozással a Hpt. speciális rendelkezései által védett információk kiadására nem kötelezhető.

Azzal is védekezett, hogy az érintett bank jelenleg végelszámolás alatt áll és az erre irányuló eljárás keretében kerül majd sor a hitelezők kielégítésére. Az államot képviselő alperesnek jelentős követeléseai állnak fenn a bank, valamint annak többségi tulajdonosa irányába, amelynek érvényesítése iránt meg fogja tenni a szükséges jogi lépéseket, ideértve a perindítást. Az átvilágítási és döntéshozatali dokumentumok továbbra is döntés-előkészítő anyagként minősülnek, erre tekintettel bizonyítékként szolgálnak majd az igényérvényesítésre irányuló eljárásokban. Azok nyilvánosságra kerülése a későbbi eredményes érdekérvényesítést és pervitelt veszélyeztetné.

A döntés-előkészítő anyagra való hivatkozás kapcsán előadta, hogy a 1802/2014. (XII. 19.) Korm. határozat, valamint a 375/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet alapján a betétesek által a Magyar Államra engedményezett követelések jövőbeli érvényesítése során állami feladatot lát el. Hivatkozott arra a döntés-előkészítés tekintetében, hogy az igényérvényesítés módjára, határidejére és terjedelmére vonatkozó döntések meghozatalában jelentőséggel bírnak a banknak az előzetes tőkehelyzetével kapcsolatos információk, az állam bevásárlásával kapcsolatos és az átvilágítással kapcsolatos valamennyi irat és dokumentum. Az átvilágítás az állami tulajdonszerzésre vonatkozó kormánydöntést is megalapozta.

A döntés-előkészítő folyamat pedig abban áll, hogy az államháztartástól szóló törvény szerint az állami vagyon, tulajdonszerzés vonatkozásában peres ügyekben az alperesnek el kell járnia, külső jogi szakértő segítségét kell igénybe vennie annak érdekében, hogy összegyűjtsék és rendszerezék azokat az anyagokat, amelyek az igényérvényesítéshez, a peres képviselethez szükségesek. A döntési folyamat kapcsán a döntés meghozatalának eredményét is vizsgálni kell és azt, hogy az eredmény megghiúsulását adott esetben mi veszélyezteti. Amíg tehát az eredmény nem születik meg, - például az igényérvényesítés kapcsán valamilyen bírósági döntés nem történik - addig az adatok védettek lesznek és azt azért nem adhatja ki. Az eljárás során hivatkozott arra is az alperes, hogy külsős ügyvédi iroda megbízására került sor, amely peres eljárást indított, a peres eljárás eredményét, a közpénz megtérülését nem veszélyeztetheti az adat kiadásával.

A minősített adatokra vonatkozó védekezését nem tartotta fenn.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy nemcsak a bank és az ügyfél viszonylatában érvényesül a banktitok, hanem annak része a bank rendelkezésére álló üzleti titok, melynek a hátterében az egyes ügyfelek pénzügyi döntései állnak és ennek alapján alakította ki az üzleti stratégiáját a bank.

Mindezek alapján okkal és jogszerűen tagadta meg a közérdekű adatigénylés teljesítését.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus adathordozón rögzítve, annak postai úton való megküldésével adja ki felperesnek a Széchenyi Kereskedelmi Bank Zrt. átvilágítása és a Magyar Állam tulajdonszerzése kapcsán az alperes és az ... Kft. közötti jogviszony keretében 2012. február és 2015. január 13. között keletkezett feljegyzést, iratot, jelentést, hatástanulmányt azzal, hogy a bíróság felhívja az alperest, hogy a dokumentumokban tegye felismerhetetlenné a Széchenyi Kereskedelmi Bank Zrt. konkrétan megnevezett, illetőleg

beazonosítható ügyfeleire vonatkozó esetleges banktitkot képező adatokat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 44.450 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság döntését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 5. pontja, 26. § (1) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 27. § (1), (2), (3), (5), (6) bekezdése, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (Hpt.) 161. § (1), (2), (3) bekezdéseire alapította.

Ítéletének indokolásában abból indult ki, hogy nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szervnek minősül, valamint az sem, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek-e. Azt kellett ezért vizsgálni, hogy az alperes jogszerűen tagadta-e meg az adatigénylés teljesítését minősített adatra, banktitokra, üzleti titokra, döntés-előkészítésre hivatkozással, illetve arra való hivatkozással, hogy a felperes nem határozott meg adatkört, adatfajtát, kérelme túlságosan általános jellegű volt, dokumentumok kiadását kérte adatok helyett.

Először az adatok beazonosíthatóságát vizsgálta. Álláspontja szerint a felperes konkrét adatkört valóban nem jelölt meg megelőző kérelmében és alapvetően dokumentumok kiadását kérte. A kérelem tényleges tartalma, a megismerni kívánt adatkör azonban túlnyomórészt beazonosítható volt. Figyelembe vette itt azt, hogy amennyiben az adatkezelő szerint a megismerési kérelem nem kellően határozott, lehetősége volt az Info tv. 28. § (3) bekezdése szerint annak pontosítására felhívni a felperest, az alperes a választ azonban csak általános jelleggel fogalmazta meg.

Az elsőfokú bíróság keresetpontosításra történő felhívása, indokolása szerint ugyanakkor csak részben vezetett eredményre. A kérelem azon részét, amely a Magyar Állam tulajdonszerzésével kapcsolatos döntés tartalma kiadására irányult, túlságosan általános jellegűnek találta, mivel nem volt kellően körülhatárolva a keletkezés körülménye, ideje, az adatkör vagy adatfajta, az alapul szolgáló jogviszony és maga a döntéshozó személye, a döntési folyamat, amelyben az adat állítólag létrejött. Mivel ennek hiányában az alperes az utóbbi adatok kiadása tárgyában nem tudott megalapozottan dönteni, ezért a bíróság a keresetet ebben a részben elutasította.

A felperes az átvilágítással és az állam tulajdonszerzésével kapcsolatos adatok tekintetében megjelölte a kért adatok keletkezése alapjául szolgáló jogviszonyt, az időtartamot is, amely ekként beazonosítható volt. Így ebben a körben tovább vizsgálta a megtagadási hivatkozásokat.

A minősített adatokra való hivatkozást megalapozatlannak találta figyelemmel a NAIH eljárásában foglalt megállapításokra.

Az üzleti titok körében azt az alperesi hivatkozást vizsgálta, hogy a banktitoknak része a bank rendelkezésére álló üzleti titok, az egyes ügyfelek pénzügyi döntései állnak annak hátterében, aminek alapján kialakította az üzleti stratégiáját a bank. Az üzleti titokra való hivatkozás kapcsán ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:47. § (1) és (2) bekezdése, az Info tv. 27. § (3) bekezdésének rendelkezéseit. Megállapította, hogy az Info tv. 27. § (3) bekezdése alapján az alperes kötelezettsége volt bizonyítani, hogy az érintett adatokhoz való hozzáférés aránytalan sérelmet okoz az üzleti tevékenység folytatása szempontjából és a nyilvánosságra hozatal elmaradása nem akadályozza a közérdekű adat megismerésének lehetőségét. Az alperes azonban csak egy általános jellegű hivatkozással élt, bizonyítást nem ajánlott fel, konkrétan azt sem határolta be, hogy kinek és milyen üzleti tevékenységét, milyen okból érintené hátrányosan az adatkiadás. Azt sem jelölte meg, hogy a teljes kiadni kért dokumentációs kör, vagy annak mely része az, ami üzleti titok. Hangsúlyozta, hogy az alperes pusztá előadása nem elégséges a megtagadás jogszerűségének igazolására.

A banktitokra hivatkozás körében azt állapította meg, hogy a közérdekű adat kiadás nem szerepel a Hpt. 161. § felsorolásában szereplő banktitok alóli kivételek között. Ugyanakkor az is megállapítható volt, hogy a felperes által kiadni kért adatok nem tartoznak a banktitok körébe, a

felperes ugyanis kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az érintett bankkal szerződéses viszonyban álló harmadik személyekre, az egyes ügyfelekre vonatkozó adatokra nem terjed ki a kérelme. A banktitok mindenképpen valamely konkrét, egyedileg beazonosítható személyre vonatkozó, vele kapcsolatban álló vagy hozható adat, információ. A felperes azonban nem ilyen adatok kiadását kérte, így ez okból az adatok kiadásának megtagadásának nem volt alapja. A banktitok részét képező adatok kitakarásával a kiadási kérelem teljesíthető, ezért ez a közérdekű adatkiadás végrehajtásának módját illető kérdés.

Az adat döntés-előkészítő jellegére hivatkozás kapcsán egyetértett az elsőfokú bíróság azzal a felperesi érveléssel, miszerint az Info tv. 27. § (6) bekezdése volt irányadó, mivel a kiadni kért adatok (átvilágítással és tulajdonszerzéssel kapcsolatos adatok) alapján a döntés már megszületett, nem vitásan megtörtént ugyanis az átvilágítás után a Magyar Állam tulajdonszerzése az érintett bankban.

Rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi adatigénylés időpontjában a jogszabály szövege még nem tartalmazta azt a fordulatot, hogy a döntés meghozatalát követően elutasítható a megismerési igény, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja. Ezt a 2015. évi CXXIX. törvény 17. § (4) bekezdése iktatta be, és 2015. október 1. napján lépett hatályba, azaz a megismerési kérelmet, valamint a válaszadás időpontját követően.

Helytállónak tartotta azt a felperesi álláspontot is, miszerint az alperes által idézett kormány határozat és kormány rendelet nem hozható összefüggésbe a perben kiadni kért adatokkal. Azok ezért az alperesi megtagadás indokoltságát nem igazolják. A kormány határozat a betétesek követeléseinek 49 %-ig terjedő kifizetéséről, a kifizetéssel összefüggő feladatok elvégzéséről és kárenyhítési keret létrehozásáról szól, a kormány rendelet pedig a betétesek kártalanítási jogát, annak összegét rögzíti, és azt, hogy a megtérítés feltétele, hogy a betétes a betéti követelés 49 %-át a megtérítés fejében az Államra ruházza át. A rendelet értelmében alperes a betétesek kártalanításában működik közre, amelyből nem következik, hogy a betétesek által a Magyar Államra engedményezett követelések jövőbeni érvényesítésére sor fog kerülni, vagy az már folyamatban is van, és azt alperes fogja ellátni.

Az alperes a későbbi eredményes érdekérvényesítésre, sikeres pervitelre és befolyásmentes feladatellátásra hivatkozott, ugyanakkor állítása szerint külső szakértő bevonására és külsős ügyvédi iroda megbízására került sor. Azon túl, hogy az alperesi állítások semmilyen módon bizonyítást nem nyertek, egy jövőbeli bizonytalan és távoli esemény (perindítás) nem alapoz meg alperesi oldalon döntés-előkészítésre való hivatkozást. Az alperes feladatainak külső befolyástól mentes ellátása pedig nyilván nem kerülhet veszélybe, ha alperes nem saját maga jár el, hanem külsős megbízottakat vesz igénybe.

Érvelése szerint az alperes kötelezettsége volt konkrétan nyilatkozni arra, hogy milyen döntést megalapozó eljárás volt folyamatban az adatigénylés időpontjában, az adat megismerése miben és mennyiben befolyásolja a törvényes működési rendet, a feladatok illetéktelen befolyástól mentes ellátását, és ezt igazolni kellett. Mivel az alperes ennek a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, az alperesi megtagadás jogszerűségére az elsőfokú bíróság nem tudott következtetni.

Fentiek alapján kötelezte az alperest az elsőfokú bíróság az alperest ítélete rendelkező része szerint, azt meghaladóan a keresetet elutasította.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

A döntés-előkészítés miatti adat megtagadás körében arra hivatkozott, hogy bár új rendelkezésként került be a jogszabályba, hogy elutasítható a közérdekű adat kiadása iránti kérelem, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, a hivatkozott szabályt - tartalmát vizsgálva - valójában pontosító jellegű rendelkezésként kell értelmezni.

Hangsúlyozta, hogy az állami érdekérvényesítést célzó perre az alperes az elsőfokú eljárásban végig hivatkozott. Az érintett ügyben azonban az elsőfokú bíróság zárt tárgyalást rendelt el, és az alperesnek a per érdekeire, mint állami érdekre figyelemmel nem volt lehetősége a perben hivatkozott iratok, információk közlésére.

A bankban történt tőkeemelés előzményei kifejezetten az érintett perben folytatott bizonyítás részét képezik, azonban erre az alperes még nem hivatkozhatott, bizonyítékot nem csatolhatott, hiszen az adat kiadása iránti perrel párhuzamosan folyt a hivatkozott per, amely során ismételt döntések láncolatát kellett az alperesnek hoznia.

Jelen másodfokú eljárás idején a kártérítési perben a bizonyítási eljárás már olyan státuszban van, amelyben felmerült az adatigénnyel érintett adatok felhasználása. Az ügyben első fokon ítélet született, az azonban nem jogerős, ezért az adatmegtagadás indoka változatlanul fennáll.

Az üzleti titokkal kapcsolatos védekezése tekintetében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság aránytalan nehézség elé állította az alperest, amikor annak bizonyítását, hogy az üzleti titok nyilvánosságra hozatalával összefüggésben érdeksérelem keletkezik, rá terhelte. Az állam a bank üzleti tevékenységét érintő számos információhoz jutott a tulajdon részesedés szerzés során, amely üzleti titkok nem saját üzleti titkai, hanem többek között azon személyeké, akik a bankban további tulajdoni részesedéssel rendelkeztek vagy rendelkeznek a mai napig, továbbá magának a banknak azon üzleti titkai, amelyek a nyilvánosságot közérdekű adatként sem tűrték, figyelemmel arra, hogy az állami részesedés-szerzést követően is a banki stratégia részét képezték.

Fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében már pontosabb adatigénnyel jelölt meg, azonban ez már nem a bírósági eljárás keretei közé tartozott. Az adatigénnyel a benyújtása időpontjában értelmezhető volt ugyan az alperes számára, azonban - túlzó általánossága miatt - már a kereset benyújtása időpontjában sem volt egyértelműen elbírálgatható; erre tekintettel is pontosította a felperes a keresetét. Érthető, behatárolható információkról van szó, azonban annak teljesítése az adatok sokszínűsége miatt aránytalanul nehéz, és nem listázható ki, hogy mely információk milyen oknál fogva nem adhatóak ki. Az alperes az adatigénnyel esetén is hasonló helyzetben volt. Az alperes álláspontja szerint a felperes nem jogosult egy túlzottan tág adatkör megjelölése után perben kikényszeríteni a szűkebb adatkör kiadását.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Észrevételezte, hogy az első fokon eljáró bíróság az adat megismerése iránti kérelem, és az alperesi válasz ideje alatt hatályos törvényszöveg értelmezéséből indult ki. Az alperes ezért alappal nem hivatkozhatott arra, hogy tárgybeli adatok kiadása jövőbeni döntésének megalapozását szolgálja.

Az alperes által hivatkozott kormányrendelet és kormányhatározat a betétesek kártalanításáról rendelkezik, az pedig semmilyen módon nem befolyásolja a tárgybeli adatok kiadása.

Az alperes azon hivatkozására tekintettel, miszerint az elsőfokú eljárásban végig hivatkozott az állami érdekérvényesítést célzó perre, előadta, hogy az alperes a döntés-előkészítő jelleg körében többek között azt nyilatkozta, hogy további bizonyítást mindez nem igényel (10. sorszámú jegyzőkönyv). Rámutatott, hogy nem azonosítható az alperes esetleges pervitele során a jövőben meghozható döntés az állam tulajdonszerzése következtében meghozott döntésével. Egy gazdasági társaságban közpénzből megvalósult állami tulajdonszerzéssel keletkezett közérdekű adatok megismerésére vonatkozó igény erősebb az állam által esetlegesen folytatott perbeli érdekérvényesítésnél. Különösen azért, mert az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében nevesített alapjog és az Alaptörvény 39. cikke a közpénz felhasználásra vonatkozóan biztosít általános ellenőrzési jogot.

Hangsúlyozta, hogy azon adatok képezik a tárgybeli eljárás tárgyát, hogy milyen adatok birtokában határozott az állam az érintett bankban való közpénzt érintő állami tulajdonszerzésről. A tárgybeli adatkör vonatkozásában a döntés már lezárult: az állam tulajdonszerzése megtörtént. Alperes ebben a körben már semmilyen további döntési jogosultsággal nem rendelkezik, döntési pozícióban

nincsen és nem is lesz.

Az elsőfokú bíróság a megtagadási okokat megfelelően értékelte és helyesen vont le következtetést a rendelkezésre álló bizonyítékokból.

Kiemelte, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és ez a másodfokú eljárásban már nem orvosolható. Az üzleti titok körében csak egy általános jellegű hivatkozással élt. Hangsúlyozta, hogy a kereset pontosítása a megelőző közérdekű adat megismerése iránti igényén tartalmilag nem terjeszkedett túl, szűkebb adatkört jelölt meg. Abban pedig hogy a keresetét pontosítani kellett, az játszott szerepet, hogy helyzeténél fogva nem tudta az adatokat pontosabban meghatározni. E körben információs asszimmetria volt a felek között, amit nem lehet a felperes terhére értékelni. Mindezek alapján az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezése. A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel érintett részben bírálta felül az elsőfokú határozatot.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezett körben a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak lényegi indokaival is egyetértett.

A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a perbeli típusú közérdekű adatkérésnél információs asszimmetria állt fenn, a felperes csak körülírással határozhatta meg a kért adatokat. Az adatkérésnél az adatelv érvényesül, azonban az adatokat dokumentumok hordozzák, így az adatkör dokumentumok általi meghatározása önmagában nem teszi alaptalanná a közérdekű adatok megismerése iránti igényt.

Az alperes a kért adatok birtokában volt, lehetősége volt az Info tv. 28. § (3) bekezdése alapján - amennyiben az értelmezéshez szükséges - az adatkör pontosítását kérnie, ennek elmulasztása esetén az adatkör bizonytalanságára elutasítási okként nem hivatkozhatott.

Az elsőfokú bíróság a Hpt. 161. §-ának megfelelően értelmezte a banktitok fogalmát és határozta meg azt akként, hogy az nem a bank adataira, hanem a bank ügyfeleinek adataira vonatkozik. Ennek megfelelő az ítélet indokolása is, amely jogszabályt nem sért, az ítélet megváltoztatására ez okból nem volt alap.

Az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte meg az üzleti titokra vonatkozó adatmegtagadási indok alaptalanságát is. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy figyelemmel a 6/2016. (III. 11.) AB határozatban (Abh2) foglaltakra, a korábbi 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban (Abh1) kifejtett elvek fenntartására, a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog kitüntetett alkotmányos védelemben részesül, a véleménynyilvánítás alapjogának részeként (Abh1 IV.1.). Kiemelt alapjogként a korlátozása csak megalapozott megtagadási ok fennállása esetén lehet alkotmányos. Az AB értelmezése szerint nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozás, a korlátozás tartalmi indokoltságának kétségtelen bizonyítása nélkül a közérdekű adatok megismeréséhez való jog alaptalan, s így szükségtelen korlátozásának minősül (Abh 2. [40]). A törvényben szereplő okra történő formális, általánosságokat tartalmazó hivatkozás nem elegendő, szükséges a korlátozás indokoltsága tartalmi vizsgálatának lehetősége (Abh 1. IV.3.) és alátámasztása. Az üzleti titokkal összefüggésben ezért az alperesnek mindenek előtt azt kellett a konkrét adatok tükrében állítania és

a bíróság előtt követhetően bizonyítani az Info tv. 27. § (3) bekezdése alapján, hogy a kért közérdekű adatok közül valamely körülhatárolható adat megismerése milyen okból veszélyezteti az alperes üzleti tevékenységének folytatását. Amennyiben az alperes az ehhez szükséges tényeket előadja és bizonyítja, az elsőfokú bíróság abban a helyzetben van, hogy mérlegelni tudja, miszerint az alperes által előadott veszélyek szükséges és arányos korlátozásnak tekinthetők-e a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő joggal szemben. A fellebbező álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság ezért nem kért lehetetlen bizonyítást. Az alperesi hivatkozást az üzleti titok körében helyesen értékelte formálisnak és az általánosság szintjén mozgó megtagadási indoknak. Az alperesnek lehetősége volt előadni, illetve akár a Pp. 119. § (2) bekezdésének megfelelően zártan kezelt iratsatolással, akár az adatfajták körülírásával és az üzleti tevékenység veszélyeztetésének okozati összefüggésének levezetésével bizonyítani, a veszélyeztetés körében releváns tényeket, körülményeket. Megjegyzi e körben a másodfokú bíróság, hogy a perbeli esetben egy működését befejező bank átvilágítására vonatkozó közérdekű adatok képezték a per tárgyát, üzemszerűen működő bank esetén más lehet az ilyen megtagadási okra hivatkozás értékelése.

A döntés megalapozó adatokkal kapcsolatos elsőfokú bírósági érvelés is kisebb pontosításokkal helytálló volt. Arra az alperes helyesen hivatkozott, hogy a jogszabály módosítás pontosító jellegű, a már hivatkozott Abh2 határozat [36] bekezdéséből következik, hogy az Info tv. 27. § (6) bekezdése alkotmányos tartalma alapján a közigazgatás zavartalan döntéshozatali mechanizmusát, működését védi, amibe beletartozik a döntések végrehajtási szakasza is. A döntéshozatalt befolyásoló körülmény, ha a döntéshozónak számolnia kell azzal, hogy a döntés végrehajtásának sikerét közérdekű adatkéréssel megghiúsítják.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyes indokolással állapította meg, hogy a kért és kiadni rendelt adatok olyan döntés előkészítő adatok voltak, amelyek az alperes tulajdonszerzési döntését alapozták meg, a másodfokú bíróság e körben - annak megismétlése nélkül - az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira visszautal. A tulajdonszerzésre vonatkozó döntés eredményességét, a tulajdonszerzést nem befolyásolja a döntés előkészítés részeként az átvilágítási dokumentumok közérdekű adatként történő nyilvánosságra hozatala.

A fellebbezésben is hivatkozott perindítás a tulajdonszerzési döntéstől független és annak végrehajtási szakaszaként sem értelmezhető. A perindítás folyamán születő döntések pedig teljesen elkülönülnek attól a tulajdonszerzést eredményező döntéshozatali folyamattól, amelyben az átvilágításra sor került.

Az alperes folyamatosan döntéseket hoz, tulajdonos képviselőjeként is, minisztériumként is. Az Info tv. 27. § (6) bekezdése azonban nem értelmezhető akként, hogy valamennyi döntés előtti tény vagy körülmény, a döntés-előkészítő adat körébe tartozna. Az Info tv. 30 § (5) bekezdése és az idézett alkotmánybírósági határozatokban kifejtett értelmezés szerint a közérdekű adat kiadását korlátozó szabályokat megszorítóan kell értelmezni, amivel ellentétes lenne a fellebbezési érvelésben szereplő ilyen, kiterjesztő tartalmú értelmezés. A tulajdonszerzést eredményező döntést megalapozó adatok nem értékelhetők egy perindítás döntés-előkészítő adatának.

A döntés-előkészítő adat körében is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy ennek a megtagadási oknak a valóságát és okszerűségét sem tudta az alperes alátámasztani. Nem jelölte meg, írta körül, és nem vezette le konkrétan, hogy a peres igényérvényesítést mely átvilágítási dokumentációban szereplő milyen adatfajta nyilvánosságra hozatala, és milyen okból veszélyeztetné. Az ellenfél a zárt tárgyalás során felvett bizonyítást megismerheti, így okszerűtlen az eredményesség veszélyeztetésére történt azon hivatkozás, hogy azt bizonyítékként kívánja az

eljárásban felhasználni. Az Info tv. 27. § (6) bekezdése körében előadott adatmegtagadási okra hivatkozás is az általánosság szintjén mozgott, az alperes megalapozatlanul hivatkozott konkrétumok nélkül, a kártérítési perindítás ténye és az ott folytatott bizonyítás alapján a feladatellátása veszélyeztetésére. A felperes helyesen mutatott rá arra is, hogy a 10. sorszámu jegyzőkönyv alapján e körben az alperesnek nem volt bizonyítási indítványa sem.

Mindezek alapján - az alperes által bizonyított valós és okszerű adatmegtagadási ok hiányában - az elsőfokú bíróság az Info tv. 26. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte a közérdekű adatok közlésére az alperest, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokaira is - helyben hagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, és a 4/A. §-a alapján áfával megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2017. április 28.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró